

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY, PŁAC I SPRAW SOCJALNYCH

z dnia 26 czerwca 1984 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie pracowniczych urlopów wypoczynkowych.

Na podstawie art. 173 § 1 pkt 1 Kodeksu pracy (Dz. U. z 1974 r. Nr 24, poz. 141, z 1975 r. Nr 16, poz. 91, z 1981 r. Nr 6, poz. 23 i z 1982 r. Nr 31, poz. 214) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych z dnia 21 października 1974 r. w sprawie pracowniczych urlopów wypoczynkowych (Dz. U. Nr 43, poz. 259, z 1976 r. Nr 40, poz. 238 i z 1983 r. Nr 70, poz. 316) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 10 w ust. 1 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„Do dni tych wlicza się również dodatkowe dni wolne od pracy, które by pracownik przepracował, gdyby w tym czasie nie korzystał z urlopu, jeżeli praca w dodatkowych dniach wolnych od pracy ma charakter stały.”;

2) po § 10 dodaje się § 11 w brzmieniu:

„§ 11. 1. Wynagrodzenie za czas urlopu według składników wynagrodzenia określonych w § 7 można także ustalać mnożąc wynagrodzenie za jeden dzień urlopu przez liczbę dni urlopu.

2. W przypadku określonym w ust. 1 wynagrodzenie za jeden dzień urlopu ustala się dzieląc podstawę wymiaru przez liczbę kalendarzowych dni roboczych, za które pracownikowi przysługiwało wynagrodzenie w okresie, z którego została ustalona podstawa wymiaru.

3. Do dni roboczych, o których mowa w ust. 2:

1) wlicza się przepracowane niedziele i święta, jeżeli pracownik w zamian za tę pracę otrzymał inne dni wolne od pracy,

2) nie wlicza się dni, za które pracownik otrzymał zasiłek z ubezpieczenia społecznego, dni urlopu wypoczynkowego oraz dni innej nieobecności w pracy, za które pracownik otrzymał wynagrodzenie.

4. Do dni roboczych, o których mowa w ust. 2, wlicza się dodatkowe dni wolne od pracy.

5. Pracownikom zatrudnionym w niepełnym wymiarze czasu pracy tylko w niektórych dniach tygodnia lub miesiąca do liczby dni, o których mowa w ust. 2, wlicza się dni nie przepracowane w związku z obowiązującym pracownika rozkładem czasu pracy.”;

3) w § 20:

a) w ust. 1 dodaje się pkt 2 w brzmieniu:

„2) do niektórych dni wolnych od pracy nie stosuje się przepisu § 11 ust. 4.”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zakład pracy może ustalić, jeżeli jest to uzasadnione rozkładem czasu pracy, systemem wynagradzania lub innymi ważnymi przyczynami, że wynagrodzenie za czas urlopu według składników wynagrodzenia określonych w § 7 oblicza się odmiennie niż według zasad przewidzianych w § 10 i 11, a w szczególności na podstawie przeciętnego wynagrodzenia za 1 godzinę pracy lub według innych zasad zapewniających za czas urlopu wynagrodzenie, jakie by pracownik otrzymał, gdyby w tym czasie pracował; zakład pracy może również ustalić, że niektóre zmienne składniki wynagrodzenia, wypłacane za okres nie dłuższy niż 1 miesiąc, uwzględnia się w wynagrodzeniu za czas urlopu na zasadach określonych w § 14.”;

c) dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:

„3. Zasady obliczania wynagrodzenia za urlop, o których mowa w ust. 2, mogą dotyczyć części zakładu pracy lub określonej grupy pracowników.

4. Zasady obliczania wynagrodzenia za urlop, o których mowa w ust. 2, powinny być szczegółowo określone w regulaminie ustalonym przez kierownika zakładu pracy w porozumieniu z właściwym organem zakładowej organizacji związkowej.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych: S. Gębala